

[Glønborg]

vil gerne støtte det – om vi så skal lave en specifik lov, der siger, at de og de mennesker skal betale de og de beløb.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Fru Lone Dybkjær i ordførerrækken.

Lone Dybkjær (RV):

Tak, hr. formand, og undskyld, at jeg ikke var der på det rigtige tidspunkt, men det skyldtes, at jeg var optaget af et møde andetsteds.

Jeg skal, da mit partis ordfører ikke kan være til stede, på partiets vegne afvise forslaget her, om end vi udmærket godt forstår baggrunden for forslagets fremsættelse og ønsket om en mere ensartet behandling af borgerne, end det har været muligt at foretage i forbindelse med ambisagen. Jeg tror, vi alle sammen i lighed med Kristeligt Folkeparti havde ønsket, at den fjerde rate kunne indkræves, men det er altså ikke muligt ifølge den dom, der er afsagt, og derfor kan det ikke være rigtigt – hvis Kristeligt Folkeparti vil høre efter, når jeg taler direkte til Kristeligt Folkepartis ordfører – at Kristeligt Folkeparti bliver ved med at opfordre skatteministeren til at prøve at finde nogle veje. Der er ikke nogen veje, for jeg tror, at alt, hvad der overhovedet kunne mobiliseres af løsningsmodeller, har været produceret. Det har bare vist sig, at ingen af dem har været eller kan blive lovmedholdelige. Så enkelt har jeg i hvert fald forstået problemstillingen, og det kan være, skatteministeren kan korrigerer mig, hvis jeg ikke har ret.

Det er desværre ikke muligt at gøre tingene på den måde, som Kristeligt Folkeparti gerne vil, og som vi i øvrigt også mener ville have været den korrekte og ikke den, Fremskridtspartiet foreslår, som på mange måder vil føre til totalt kaos. Men det er der jo også nogle der mener Fremskridtspartiet har som den højere målsætning med sit virke her i Folketinget.

Med disse ord skal jeg blot afvise forslaget og i øvrigt henvise til den videre behandling, der foregår i Udvalget for Forretningsordenen, nemlig i forbindelse med beretningsafgivelse om selve ambisagen, hvori dette her er et naturligt led.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne først sige, at det er glædeligt, at der i hvert fald er bred enighed her i Folketin-

get om, at det er en fuldstændig utålelig retstilstand, vi har fået på dette område. Vi har fået en situation, hvor de onde ler og de gode græder. Jeg er også glad for, at der er partier, som står op og siger, at de er kede af det, og at de ville ønske, man kunne gøre noget ved det.

Jeg er ikke enig med fru Lone Dybkjær i, at alle sten har været vendt, og Fremskridtspartiets forslag, fru Lone Dybkjær, er ikke et udtryk for, at vi ønsker at skabe kaos. Det er vores bidrag til at få denne sag debatteret her i folketingsalen. Det er et forslag til folketingsbeslutning. Så kan alle andre bidrage med løsningsmodeller, som måske er bedre egnet end den løsningsmodel, Fremskridtspartiet har opfundet. Vi er helt på det rene med, at den løsningsmodel, vi foreslår, ikke skaber fuld retfærdighed, men den skaber i hvert fald mere retfærdighed end den situation, vi er i i dag.

Vi synes, det er utåleligt at modtage breve fra, jeg ved ikke hvor mange revisorer, som skriver, at de føler sig helt til grin, fordi deres klienter med rette kan sige til dem, at de har rådgivet dem dårligt, når revisoren har sagt, at de skal holde loven og gøre, som der bliver sagt. Hvis de bare havde ladet være med det, var de blevet mange penge rigere. Det er det, der er begrundelsen for forslaget, og det, vi håber med forslaget, er, at man nu kan få alle sten vendt.

Jeg vil gerne sige i forbindelse med det, skatteministeren sagde, at vi er helt klar over, at regeringen ikke har nogen mulighed for bare lige at betale pengene tilbage, men det, vi mener med vores forslag, er at sige: Jamen kom med et eller andet lovforslag, som giver jer mulighed for at gøre et eller andet, så vi undgår denne umulige situation!

Med hensyn til de opgivne restancer sagde hr. Glønborg, at næsten uanset hvad det kostede, ville Kristeligt Folkeparti også gerne være med til at skabe retfærdighed ved i det mindste at få dem opkrævet. Jamen hvis det er det, der skal til, hvis det er den eneste mulighed, er Fremskridtspartiet også med på det. Det drejer sig ikke for os om at sende nogle penge tilbage til erhvervslivet. Det drejer sig om at få skabt en retstilstand, som dette parlament kan være bekendt.

Når man tænker på dem, der har deltaget i Udvalget for Forretningsordenen, og har set, hvilken kreativitet regeringen lagde for dagen,